

Realizace fasády nových pavilonů G1 a G2 v IKEM ukázala, jak funguje dokonalá souhra dodavatelů

Realizace fasádního systému pavilonů G1 a G2 v IKEM je ukázkou efektivní a profesionální spolupráce mezi dvěma členy České asociace ocelových konstrukcí – společnostmi PORO Rošty a NICO CZ. Díky precizní projektové přípravě, důrazu na přesnost ve výrobě a pečlivému provedení povrchových úprav vzniklo řešení, které splňuje nejen technické, ale i estetické nároky. Tento projekt potvrzuje, že i složitá technická zadání lze úspěšně realizovat, pokud spolu jednotliví dodavatelé úzce spolupracují a sdílejí své know-how. O ocelové souhře jsme hovořili s Tomášem Škrdlantem ze společnosti PORO Rošty a Zdeňkem Bělochem z firmy NICO CZ.

Jaké materiály byly použity při výrobě pororoštů pro fasádní systém a servisní lávky pavilonů G1 a G2 v IKEM?

Tomáš Škrdlant: K výrobě roštů byla použita ocel jakosti S235JR. Nosné a nenosné pásky byly děleny na požadované rozměry ze svítků, válcovaných za tepla a následně byly do sebe lisovány, aby dostaly podobu finálních rozměrů roštů.

Jak byly pororošty přizpůsobeny požadavkům na montáž do ocelové konstrukce fasády pavilonů G1 a G2?

Tomáš Škrdlant: Do obvodových lemovacích pásek pororoštů byly vrtány otvory, které slouží pro ukotvení roštů šroubovými spoji ke konstrukci. Počet otvorů byl vždy závislý na velikosti jednotlivého kusu roštu.

TOMÁŠ ŠKRDLANT

Vystudoval VŠB-TU v Ostravě, kde se už v roce 1998 začal věnovat specializaci na pororošty. Dnes je spolumajitelem a jednatelem společnosti PORO Rošty. Ocelovým konstrukcím se věnuje nejen profesně, ale i na odborné úrovni – dlouhodobě působí ve výboru České asociace ocelových konstrukcí, jejímž členem je i jeho společnost.

ZDENĚK BĚLOCH

Po ukončení studia se pohyboval převážně ve strojírenských a korporátních firmách, kde působil jako připravář výroby nebo konstruktér. V roce 2005 se rozhodl využít všechny své nabyté zkušenosti a zaměřit se na práci s ocelí, která ho dlouhodobě zajímala. Společně s kolegou založil firmu NICO CZ, kterou navzdory řadě překážek dovedli až do její dnešní podoby.

A jak bylo zajištěno, že jednotlivé pororošty přesně zapadnou do konstrukce, zejména s ohledem na přísné montážní tolerance i atypické rozměry některých panelů?

Zdeněk Běloch: Každá část patra byla zaměřena po výstavbě betonového skeletu a vypracovala se k ní detailní, výrobně-montážní dokumentace, kde jsme museli brát v potaz všechny tolerance.

Tomáš Škrdlant: Aby nedošlo k problémům při montáži, byly rošty ve výrobě produkovány s polovičními výrobními tolerancemi dle směrnice RAL – GZ 638. Nejrizikovějším místem vzniku rozměrových odchylek při výrobě pororoštů byla povrchová úprava žárovým zinkováním, kdy při ponoru do zinkovací vany s teplotou až 830 °C dochází k největším deformacím roštů. I při tomto výrobním kroku bylo dbáno na správné zavěšení roštů před ponorem, aby bylo riziko deformací minimalizováno.

Jaká opatření byla přijata pro minimalizaci rizika uklouznutí na servisních lávkách, zejména v zimních měsících nebo za nepříznivého počasí?

Tomáš Škrdlant: Na vodorovných pochozích lávkách jsou použity pororošty s okem 33 × 33 mm, které zajišťují dostatečný propad sněhu v zimních měsících, aby nehrozilo riziko uklouznutí.

Byly použity speciální metody úpravy povrchu pro zvýšení odolnosti, například vůči korozi nebo UV záření?

Tomáš Škrdlant: Povrchová úprava roštů probíhala ve dvou krocích. Nejprve byly rošty podrobeny žárovému zinkování. Následně byl jejich čerstvě pozinkovaný, lesklý povrch

jemně opískován, aby se zajistila optimální přilnavost barvy při druhé fázi úpravy – práškovém lakování v lakovacím boxu.

Jak byla řešena akustická a tepelná izolace fasádních pororoštů a jaký mají vliv na vnitřní komfort budovy?

Zdeněk Běloch: Do stropních desek byly před betonáží osazeny systémové prvky pro přerušení tepelného mostu – ISO nosníky.

Jaký byl podíl recyklovaných materiálů ve výrobě pororoštů a jaká je možnost jejich recyklace po skončení životního cyklu?

Tomáš Škrdlant: Pororošty jsou vyrobeny z plně recyklovatelného materiálu, takže nepředstavují žádné riziko pro životní prostředí po skončení jejich životního cyklu.

Jak fungovala spolupráce mezi dodavatelem ředsazené ocelové konstrukce a dodavatelem roštů?

Tomáš Škrdlant: Opravdu je na místě říct, že realizace fasády byla ukázkou vzorové spolupráce mezi členy České asociace ocelových konstrukcí, konkrétně společnostmi NICO CZ a PORO Rošty. Technická dokumentace od výrobce ocelových konstrukcí byla provedena na vysoké úrovni a my jsme tak neměli žádný problém při tvorbě výrobní dokumentace pro naše rošty. Harmonogram výroby a dodávek se nám dařilo dodržovat po celou dobu realizace stavby.

Zdeněk Běloch: Je to tak. S firmou PORO Rošty se nám spolupracovalo opravdu dobře, protože jsme se mohli opřít o jejich dlouholeté zkušenosti.

Martina Tůmová

